

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Michala Mazance a Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **Celní jednatelství Zelinka s.r.o.**, se sídlem K Hrušovu 293/2, Praha 10, zastoupené JUDr. Janem Slunečkem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 48, Louny, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 9. 2018, čj. 53421/2018-900000-311 a čj. 53422/2018-900000-311, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 4. 2020, čj. 62 Af 103/2018-69,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího právního zástupce JUDr. Jana Slunečka, advokáta, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala žalobu u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Výše uvedeným rozsudkem byla tato žaloba zamítnuta jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Proti tomuto rozsudku nyní stěžovatelka brojí kasační stížností.

[2] Jelikož podaná kasační stížnost neobsahovala důvody, pro které stěžovatelka napadá rozsudek krajského soudu, ani označení návrhu, kterého se domáhá, Nejvyšší správní soud ji usnesením ze dne 12. 5. 2020, čj. 8 Afs 30/2020-10, vyzval, aby tuto vadu kasační stížnosti odstranila. Současně ji poučil o následku nevyhovění této výzvy ve stanovené lhůtě, jímž je odmítnutí kasační stížnosti.

[3] Usnesení s výzvou k doplnění kasační stížnosti bylo stěžovatelce prostřednictvím jejího zástupce doručeno dne 13. 5. 2020. Posledním dnem určené měsíční lhůty k doplnění

kasační stížnosti bylo pondělí 15. 6. 2020. V této lhůtě však stěžovatelka svou kasační stížnost nedoplnila. Jen v této lhůtě bylo možné rozšířit důvody kasační stížnosti (§ 106 odst. 3 věta druhá s. ř. s.).

[4] Pro nedoplnění důvodů, pro které stěžovatelka napadá rozsudek krajského soudu, a pro nedoplnění návrhu, jakého rozhodnutí se domáhá, není možné v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť stěžovatelka tyto vady ani k výzvě v určené lhůtě neodstranila.

[5] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Stěžovatelka za kasační stížnost zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, aniž by jejímu odmítnutí předcházelo jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku dle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Třicetidenní lhůta k vrácení tohoto poplatku vychází z § 10a odst. 1 stejného zákona.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. června 2020

Petr Mikeš
předseda senátu